

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šādu direktīvu prasības:

- Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 31. maija Direktīva 1999/45/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu jautājumos, kas attiecas uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV L 200, 30.07.1999., 1. lpp.), un
- Komisijas 2001. gada 7. augusta Direktīva 2001/60/EK, ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/45/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV L 226, 22.08.2001., 5. lpp.),

un, jebkurā gadījumā, nedarot Komisijai zināmus šos aktus, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas;

2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvu transponēšanai valsts tiesiskajā kārtībā bija 2002. gada 30. jūlijs.

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 28. janvārī

(lieta C-31/05)

(2005/C 82/25)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 28. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Michael Shotter*, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šādu direktīvu prasības:

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 24.04.2002., 7. lpp.);
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 24.04.2002., 21. lpp.);
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.04.2002., 33. lpp.);

vai, jebkurā gadījumā, nedarot Komisijai šos aktus zināmus, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek piekļuves direktīvas 18. pants, atļauju izsniegšanas direktīvas 18. pants un pamatdirektīvas 28. pants.

2) piespriest Francijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvu transponēšanai valsts tiesiskajā kārtībā bija 2003. gada 24. jūlijs.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 31. janvārī

(lieta C-32/05)

(2005/C 82/26)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 31. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Sara Prado Quintillán* un *Joanna Hottiaux*, pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā.